

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 845/2018
05.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Лепојка Митровића, поднетом поротив правноснажних решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.03.2018. године, Кж1 797/17, Кв 1378/18 од 17.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Лепојка Митровића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.03.2018. године, Кж1 797/17, Кв 1378/18 од 17.05.2018. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.03.2018. године, одлучено је да се бранилац окривљеног АА, адвокат Лепојко Митровић за накнаду трошкова кривичног поступка по поднеску од 22.01.2018. године упућује на суд првог степена.

Решењем Вишег суда у Београду Кж1 797/17, Кв 1378/18 од 17.05.2018. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА, адв. Лепојка Митровића изјављена против решења Вишег суда у Београду Кж1 797/17 од 29.03.2018. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адв. Лепојко Митровић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. и члана 267. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења и окривљеном досуди трошкове кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Лепојка Митровића је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Лепојка Митровића, указује да је доношењем првостепеног и другостепеног решења учињена повреда кривичног закона приликом одлучивања о трошковима поступка из члана 441. став 4. у вези са чланом 262. став 2. и чланом 267. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног АА, адв. Лепојко Митровић, дана 22.01.2018. године, поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка за састав захтева за заштиту законитости поднетог против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 274/17 од 19.04.2017. године и то за састав захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара и за састав тог захтева за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 8.250,00 динара, у укупном износу од 41.250,00 динара.

Одлучујући о поднетом захтеву, побијаним првостепеним решењем бранилац окривљеног АА, адв. Лепојко Митровић упућен је на суд првог степена, а одлучујући о поднетој жалби, другостепеним решењем одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована.

Одредбом члана 262. ЗКП предвиђено је да у свакој пресуди или решењу који одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а одредбом члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Дакле, наведене законске одредбе прописују да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити на начин како је то прописано одредбом члана 262. - 267. ЗКП, што значи да ће се приликом одлучивања о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка донети одлука, којом се захтев усваја, одбија или се пак исти одбацује. Ни једном одредбом ЗКП није предвиђено доношење решења којим се бранилац окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка упућује на суд првог степена, а против кога је одбијена жалба браниоца окривљеног као неоснована.

Дакле, Законик о кривичном поступку није предвидео доношење наведених решења која су супротна свим одредбама о трошковима кривичног поступка, па је првостепени и другостепени суд на наведени начин учинио повреду одредаба члана 441. став 4. у вези члана 261. – 268. ЗКП, а на шта се

основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и укинуо побијана решења, а предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, који ће у поновном поступку поступити у свему по примедбама наведеним у овој пресуди, те донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић